

դասակարգի Ժամանակագրութիւնէն, Տանուած խաչատուր վարդապետի ընդօրինակած Վարդան վրդ.ի Ստղմոսի Մեկնութիւնէն, խաչատուր այդ գիրքն ընդօրինակած է 1622/ին (ՌՀԱ, իջ 1522, ինչպէս ստուած է էջ 37, նոյնպիսի սխալ մ'ալ էջ 40 ՌՀԳ — 1524, իմա 1624), բայց այս քաղուածներն եղած ըլլալու են Պաւլի ետքը: Գրիգոր Նամանեցիին շատ լաւ ծանօթ աննաւորութիւն է. եւ այս քաղուածներն եղած են անոր ընդարձակ ծանօտագործութիւնէն, որ կը գտնուի այժմ Երուսաղէմի Մատենադարանին մէջ: Այդ աշխատութիւնն ժժ—ժէ դարերու պատմութեան համար անհրաժեշտ աղբիւր մ'է, եւ շատ բարձր է որ Աղանեանց ձեռք ձգող զայն եւ առ ի լոյս դիւանի հատորներէն միոյն մէջ: Գրիգոր Նամանեցւոյ մասին տես չափ. Ա.Պ. 1911, էջ 1 եւ յաջ. (Հ. Գ. Գաւլմբերանի «Յովհ. Խուլ» հատուածը):

Մեր վերջին խօսքն պիտի ըլլայ ցանկալ վատասակներ Հրատարակչին յարատեւ եռանդ եւ յաջողութիւն՝ շուտով ի լոյս հանելու «Գիւնա», ի յաջորդ հատորներն ալ:

Հ. Ն. ԱՊՐԱՆՈՒՄ

ԵՐԳԵՑՈՂՈՒԹԻՒՆԻՆ Ե ՎՅՈՒՄՆԱՆՆԵՐՈՒ Մ. Նկնողոյ: Գ.— Գրատու: Բազմամասն ժաղկամբ (Ի.Վ. Գիւն 70 կողմ):

Ժամանակը շատ բան կը փոխէ: Յասնեակ տարիէ քիչ մ'աւելի յառաջ երբ Պր. Եփմալեան Ա. Պատարագի երգացողութիւնը կը հրատարակէր հայկական եղանակներու հոգին ստուար մեծամասնութեան մը կողմանէ ընդունած կը համարուէր եւրոպական ձայնագրութեամբ: Այսօր սակայն այսպէս չէ. Պր. Սինանեան եւ ազգային ուրիշ քաջ երգչախումբներ ժողովրդական եղանակները նստալի դնելով հայկական եղանակներուն գեղարուեստական արժէք կու տան. շարականները կանոնաւորելու եւ տիրացուներուն քմախիս դարձնանքը կարճելու համար միակ միջոցն է եւրոպական նստանք:

Այս վախճաններու կը ծառայէ առաջնկայ Գ. Կեօրեան օրուն մէջ ձայնագրուած է քառամայն խառն խմբի համար՝ Որ. 1 Նայեօյ է Որ. 2 Թեօփեօ եւ Նուրբ օրհնութիւն, Որ. 3 Որ. 4 Մարբ Եփեփի, Որ. 5 Եւ Ե ՈՒ Երեմիէ տեփեփ, Որ. 6 Մեփի Որբի:

Գրածոյս պարտաւորութեանը հրատարակուած են եւրոպական երկտող նստագրութեամբ եւ

յարմարութիւն ունին թէ երգեցող առանձին խմբամասերու համար եւ թէ դաշնակի ընկերակցութեան:

Գործնական փորձերն միայն կրնան պահել քրտնաշուն Զեղինակին արդիւնաւոր վստահը:

Հ. Վ. ԲՈՒՆԻՈՒՅԵԱՆ

ԱՅԻՆ ԱՅԻՐ

1. Դարձեալ Ստեփանոս Վանականի Յիշատակարանին գրութեան թուականը: Վերջ (Հատ. Ամ. 1913, էջ 497—499) առթիւ Գր. Յէր-Պողոսեանի նոր հրատարակութեան խոսեցանք Ստեփ. Վանականի Յիշատակարանին վրայ (Կենսագրութիւն Մաշտոց կաթողիկոսի, 898—† 899 չոփ. 13¹): Այն սեղ մոռցած էինք յիշել որ Յիշատակարանն նորագոյն տպագրութիւն մ'ալ ունի Գիւնա ա. ք. Աղանեանցի Գիւնին մէջ (Հար. Ժ. էջ 504—508) հանուած Մարգարէի Մար-Մաշտոցն: Աշխարհի թուականը Մարգարէանեան օրինակին մէջ է՝ 84 (6060), որ բաւական կը մօտենայ մեր առաջարկած ընթերցուածին՝ 84: Ներուի ինչ կրկին քննութեան նիւթ ընել Յիշատակարանին գրութեան թուականը. վասն զի յիշեալ տեղն անուշադիր ըլլալով կարեւոր կէտի մը, ամբողջ Տաշիւն սխալ արգիւնք մը տուած էր:

Ստեփանոս երեք տեսակ թուական կը գործածէր.

1. Աշխարհի թուականը՝ 84 (ըստ մեր ուղագրութեան).

2. Հռոմի շինութեան թուականը՝ Ռժ:

3. Հայոց թուական՝ ՅԻԻ:

Հռոմի շինութեան թուականը կը սկսի 21 Ապր. 753 (ն. ք.): որ իւր 1000ամեայ շրջանն բոլորելով Փիլիպպոս Արաբացւոյ օրով՝ 247ին (Յ. ք.), կրկին սկսաւ իւր ընթացքը: Ուստի Ստեփանոսի ակնարկած թուականը՝ 646 կը համապատասխանէ փրկչական 893 Ապր. 21 — 894 Ապր. 20ին:

1 Այսպէս ըստ սովորական հաշիւի. 1912 Յունիս Գառնի, Յոգեայ թուականի վրայ վատարկներու մէջ կարգի ապականչիր. ՅՈՒ թվ. ԳՈՒՆԵԱՆ ՏԻ ՄԱՇՏՈՑ (188): Եթէ իմացողիս կը փրսքերի տրամադրութեան, կը կարօտի քննութեան Մաշտոցի մահուան ճշգրիտ թուականը:

